

EDITORIAL

Llegint "Memorias desde el corredor de la muerte" de J.J. Martínez (l'espanyol condemnat a mort a EEUU i després absolt), cal pensar que mentre uns lluiten per abolir aquesta pena i "humanitzar" la humanitat, d'altres la volen estendre. La pregunta és: En un país on la informació està molt manipulada i els tràmits de la justícia són lents, a quantes persones, culpables o no, s'ha assassinat impunement.

Però això no és tot! Mentre molts, per sort, ens horroritzem amb el programa de Le Pen, aquest queda com a 2ª força política més votada en la primera ronda electoral del país veí; la causa, segons diuen, és la immigració i els problemes que comporta, però n'hi ha d'altres que no volem contemplar. El genocidi de l'Alemanya nazi contra els jueus va començar amb uns arguments racistes similars; un cop se'ls mata, d'altres se'ls vol expulsar oblidant les mesures socials preventives. A Espanya som afortunats; encara no hem arribat a aquests extrems, però hem de tenir memòria històrica per no tornar al nostre passat feixista!

La història serveix per aprendre i no cometre els mateixos errors. A Europa veïem ressorgir uns moviments feixistes i la història vol repetir-se, això sí, utilitzant arguments molt més elaborats per enganyar la ment tan "brillant" que ens pensem que tenim.

OPINIÓ...

Almatret i l'aigua de l'Ebre

Probablement les terres d'Almatret a prop de l'Ebre sempre han estat poblades, pel sol fet de tenir l'aigua a prop. Els seus antics pobladors han estat testimonis d'algunes efemèrides: Varen veure passar Escipió riu amunt a conquerir Numància, a les tropes de Pompeio i Cèsar que venien des de Lleida, per la vall del Segre fins a l'Ebre, concretament fins a Octogesa, a la que s'identifica amb Mequinença, o una ciutat desapareguda que estava edificada a prop del riu entre Montmaneu i Almatret. En l'època visigòtica el rei Vamba, atribueix a Mata (Almatret), el límit sud d'Ullastret vora l'Ebre. Posteriorment el riu era una via de comunicació navegable fins a Saragossa. Es transportava el carbó de les mines en llaguts pel riu, molts encara se'n poden recordar.

No va ser fins l'any 1963 quan es va pujar l'aigua de l'Ebre per l'ús de boca fins Almatret, sens dubte una fita històrica pel nostre poble.

Però ens queda pendent una altra fita: seria regar la màxima superfície agrària útil del terme d'Almatret que en total té 5621 ha.

En el primer projecte del Segrià Sud estava prevista la mòdica quantitat de 197 ha, en l'últim estan previstes unes 600 ha, pel que ens afecta al terme. Aquesta quantitat també és insuficient tenint en compte que per aquestes terres d'Almatret, passa l'Ebre aproximadament uns 7 Km.

Tot això ens ve a propòsit del transvasament de l'Ebre, ja que els d'Almatret ens podríem quedar bocabadats, si es portés malauradament a la fi, per les següents raons:

- Els estudis realitzats pels científics -de la Universitat de Barcelona, afirmen que a l'Ebre no hi sobra aigua. El volum per cobrir les necessitats hídriques del riu a la zona de Tortosa són de 11000 Hm³ any, només hi hem arribat 5 vegades en els últims 20 anys. El cabdal mínim fixat pel pla hidrològic era de 2000 Hm³ any en l'actualitat es parla de 3150 Hm³ de cabdal ecològic.

- Els costos mitjans, dels subministres de l'aigua en les xarxes de transferència amb aquestes zones, pot estar entre 0,31 i 0,40 euros el m³. A Almatret estem pagant l'aigua de l'Ebre a 0,76 euros m³ sense impostos.

- L'aigua que volen pel consum urbà i industrial, l'haurien d'aconseguir fent plantes per dessalinitzar l'aigua del mar, utilitzar aigües residuals depurades i també fent infraestructures per aprofitar les grans quantitats d'aigua, que precipiten en els temporals de llevant en aquella zona i que es perden en el mar.

Continua a la pàgina següent...

Vista del poble d'Almatret

En aquest exemplar:

Opinió
L'Ajuntament Informa
Salut, Altres notícies i curiositats...